

Arrest

nr. 40 926 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Llocan (gemeente Bujanoc) en bent u Servisch staatsburger. In juni of juli 2005 werd uw broer, net zoals veel van zijn vrienden, gearresteerd omwille van zijn vroegere lidmaatschap bij het UCPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanoc) en opgesloten in de gevangenis van Nis. De afgelopen jaren had u nooit vast werk. Af en toe werkte u in het zwart. Enige tijd voor uw komst naar België kwam u via vrienden in contact met B. S. (...), een Serviër, voor wie u als chauffeur kon werken. U moest goederen tussen Kosovo en Servië vervoeren. Aan de grensovergang tussen beide landen werd uw voertuig, net zoals andere voertuigen, geregeld door de politie gecontroleerd. Aanvankelijk verliepen die controles probleemloos. Op 29 augustus 2008 werd u echter bij een dergelijke algemene routinecontrole van de politie en de gendarmerie tegengehouden en werd er tot uw verbazing illegale smokkelwaar in uw

voertuig aangetroffen. U werd meegenomen naar het politiekantoor van Bujanoc voor verhoor. Tijdens de ondervragingen gaf u de naam van uw Servische opdrachtgever prijs. De volgende morgen bood S. (...) zich spontaan bij de politie aan. U werd vrijgelaten omdat de politie begreep dat u er niets mee te maken had. Ook S. (...) lieten ze gaan waardoor u vermoedde dat hij bij de politie over een lange arm beschikte. Wel werd de smokkelwaar – die volgens S. (...) een waarde van 17000 euro had – in beslag genomen. Om dit verlies te compenseren belde S. (...) u op en eiste hij van u dat u dit bedrag zou ophoesten. Sindsdien telefoneerde hij u geregeld en bedreigde hij u. Tevens vernam u via vrienden dat S. (...) u kwam zoeken in uw dorp. U verbleef op dat moment evenwel niet langer in Bujanoc, maar in Kosovo. U diende tegen S. (...) geen klacht in omdat u ervan uit ging dat de Servische politie uw klacht toch niet zou behandelen gezien S. (...) een Serviër is. Omwille van de bedreigingen door S. (...) en omdat u hem de som van 17000 euro nooit zal kunnen terugbetalen, vluchtte u en diende u op 12 september 2008 in België een asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Servië te kunnen terugkeren omdat u er de dood of een onterechte gevangenisstraf riskeert. Ter staving van uw identiteit legde u uw licna karta (identiteitskaart) uitgereikt te Bujanoc op 15 augustus 2008 neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen waarom u besloot uit Servië te vluchten louter interpersoonlijk, privaatrechtelijk (gemeenrechtelijk) en economisch van aard zijn. Zo had u uitsluitend problemen met B. S. (...), een Serviër, omdat hij u de schuld gaf van het feit dat de politie zijn smokkelwaar, die u in zijn opdracht vervoerde, in beslag nam. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt nergens dat andere mensen u bedreigden. U voegde hieraan toe dat u ook omwille van het feit dat u in Servië geen werk had asiel vroeg (CGVS, p.10). Deze door u aangehaalde problemen van interpersoonlijke, privaatrechtelijke en economische aard houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband kan er bovendien nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. In uw geval kan er, wat betreft uw kortstondige aanhouding door de Servische politie na de ontdekking van illegale smokkelwaar in uw voertuig, op gewezen worden dat u expliciet verklaarde dat de Servische politie u bij de grenscontroles niet specifiek viseerde omdat het om algemene routinecontroles ging en dat, toen bleek dat u niets met de smokkelwaar te maken had, u onmiddellijk door de Servische politie vrijgelaten werd. Betreffende een eventuele vervolging van uw Servische belager, B. S. (...), verklaarde u aanvankelijk weliswaar dat de Servische politie toch geen Serviërs zou vervolgen. Geconfronteerd met de vaststelling dat, indien de politie niet tegen de door Serviërs gepleegde misdrijven optreedt, er bijgevolg onder de etnisch Servische bevolking totale straffeloosheid heerst, nuanceerde u en zei u dat dit niet voor alle Serviërs geldt, maar enkel voor rijke Serviërs. U voegde hieraan toe dat, indien u over veel geld zou beschikken, u, net als S. (...), de autoriteiten zou kunnen omkopen (CGVS, p.6-7; p.11-12). Bovenstaande bevindingen nopen er bijgevolg toe te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u omwille van uw etnische origine in Servië een verhoogd risico op vervolging loopt.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde weliswaar dat u bij de politie geen klacht kon indienen tegen S. (...) omdat u vermoedde dat hij de politie kon beïnvloeden (CGVS, p.7; p.9-10). Naast het feit dat deze beweringen louter hypothetisch zijn - u zou dit vermoeden baseren louter op wat u van anderen heeft horen zeggen (CGVS, p.10) -, dient er opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier blijkt dat er in de Preshevë-vallei verschillende mogelijkheden bestaan om in geval van problemen klacht neer te leggen. Vooreerst is er de multi-etnische politie. Over het algemeen is de Albanese bevolking tevreden over het werk van deze politie. Ingeval van pesterijen of discriminatie, waarover u het in uw asielaanvraag had, kan de Albanese bevolking gemakkelijk bij de (multi-etnische) politie terecht. Voorts kan de Albanese bevolking steeds klacht neerleggen bij de lokale autoriteiten of een beroep doen op de hulp van lokale politieke partijen, wat u eveneens nagelaten heeft te doen (CGVS, p.10). Daarnaast houdt de Council for Human Rights (Këshilli për të Drejtat e Njeriut), een NGO die u niet kende (CGVS, p.10), zich bezig met het verzamelen van informatie betreffende mensenrechtenschendingen. Ze verstrekt eveneens gerechtelijke bijstand aan personen die dit nodig hebben. Ten slotte heeft de OSCE - u eveneens onbekend (CGVS, p.10) - een kantoor in Bujanoc, waar zowel etnische Albanezen als etnische Serviërs werken. De OSCE is een observatiemacht die via bemiddeling probeert tot oplossingen te komen. Over

het algemeen zijn de Albanese bevolking, de Albanese politici en ook de Servische bevolking en politici tevreden over haar werk. Ik meen dan ook dat in uw regio anno 2009 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde licna karta bevestigt enkel uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt door mij in deze beslissing echter niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de *"schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout; reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiaire bescherming), artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing"*.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissingen volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motiveringen hem niet in staat stellen te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoeker betoogt dat de Commissaris-generaal ten onrechte weigerde de subsidiaire beschermingsstatus aan hem toe te kennen. Verzoeker stelt dat zijn asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4, meer in het bijzonder artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Zijn asielaanvraag is gebaseerd op het feit dat hij in Servië vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening en represailles vanwege B. S. en dat hij hiertegen niet op een afdoende bescherming van de autoriteiten zal kunnen rekenen. Bovendien, zo stelt verzoeker, had hij geen daadwerkelijke toegang tot reguliere tewerkstelling omwille van zijn Albanese afkomst.

Verzoeker meent dat zijn problemen door de Commissaris-generaal ten onrechte worden geringschat. Immers, zo stelt verzoeker, zijn de problemen van gebrek aan toegang tot de arbeidsmarkt omwille van verregaande discriminaties wegens zijn etnische afkomst, o.a. gelet op zijn jonge leeftijd, wel degelijk ernstig genoeg. Verzoeker vervolgt dat uit de Cedoca-informatie (administratief dossier, stuk 11, "Subject Related Briefing" betreffende "Servië, situatie van Albanezen in de Preshevo-vallei" van 29 april 2009, p. 4, 5 en 10) blijkt dat etnische Albanezen wel degelijk het slachtoffer zijn van verregaande discriminatie. Zo blijkt dat het belangrijkste probleem het gebrek aan de economische investeringen in de regio betreft, dat er een probleem is van onderwijs in de Albanese taal, er een gebrek is aan integratie in de overheidsinstellingen, en een laatste punt van bezorgdheid de vrijheid van verkeer voor personen betreft. Tevens blijkt uit deze informatie dat de belangrijkste reden waarom vele Albanezen deze regio verlaten, volgens de Belgische Ambassade, te maken heeft met de erbarmelijke economische situatie in Zuid-Servië.

Verzoeker vervolgt dat ook zijn problemen met B. S. ten onrechte worden geringschat. Volgens verzoeker is de bescherming tegen eventuele represailles vanwege een maffiose persoon met banden

binnen de politiediensten louter theoretisch en nooit afdoende. In de praktijk kan, volgens verzoeker, nooit een daadwerkelijke bescherming gegarandeerd worden. Verzoeker verwijst naar de Cedoca-informatie (administratief dossier, stuk 11, "*Subject Related Briefing*" betreffende "*Servië, situatie van Albanezen in de Preshevo-vallei*" van 29 april 2009, p. 11-14), citeert hier enkele passages uit en stelt dat deze informatie voor zich spreekt en bewijst dat het Commissariaat-generaal te selectief te werk gaat en veel te weinig rekening houdt met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Zuid-Servië. Verzoeker stelt verder dat de autoriteiten weinig of geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Servische autoriteiten niet meer dan een dode letter is. In hoofde van verzoeker zal steeds een gevoel van onveiligheid blijven bestaan, zo stelt hij.

2.2.2.2. De Raad wijst erop dat artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet dient geïnterpreteerd te worden in het licht van artikel 3 EVRM. De 'onmenselijke of vernederende behandeling' waarnaar wordt verwezen, behelst – naar analogie met artikel 3 EVRM – een aanslag op de fysieke integriteit of vrijheid van een persoon. De mogelijke socio-economische problemen door een moeilijke – verzoeker had een tewerkstelling in Zuid-Servië – toegankelijkheid tot de arbeidsmarkt die verzoeker inroept vallen niet onder een dergelijke behandeling. Bijgevolg loopt verzoeker desbetreffend geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin duidt de erbarmelijke economische situatie in Zuid-Servië waardoor vele Albanezen de regio verlaten op een vervolging wegens ras vanwege de Servische autoriteiten.

Waar verzoeker verwijzend naar de informatie van het Commissariaat-generaal opmerkt dat de autoriteiten weinig of geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Servische autoriteiten niet meer dan een dode letter is, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering van verzoeker uitmaakt, welke hij niet ondersteunt aan de hand van concrete informatie. Het komt evenwel aan verzoeker toe aan de hand van concrete gegevens de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De Raad stelt vast dat de informatie waarnaar verzoeker verwijst geenszins stelt dat hij zich voor problemen met een privé-persoon niet tot de autoriteiten zou kunnen wenden. Desbetreffende door verzoeker geciteerde informatie geeft immers enkel de situatie weer zoals deze zou zijn wanneer verzoeker een klacht zou willen indienen tegen de gendarmerie, hetgeen *in casu* niet van toepassing is.

Verder benadrukt de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker maakt met voormeld betoog niet duidelijk waarom hij in de onmogelijkheid zou zijn een klacht in te dienen en zich te beroepen op de bescherming van deze autoriteiten.

Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 11, "*Subject Related Briefing*" betreffende "*Servië, situatie van Albanezen in de Preshevo-vallei*" van 29 april 2009) blijkt immers dat er in de Preshevo-vallei verschillende mogelijkheden bestaan om in geval van problemen klacht neer te leggen bij de Multi-etnische politie dan wel bij de lokale autoriteiten, de mogelijkheid bestaat in geval van problemen beroep te doen op de hulp van lokale politieke partijen, gerechtelijke bijstand te vragen aan de Council for Human Rights, dan wel een beroep te doen op het OSCE die via bemiddeling tot oplossingen tracht te komen. Verzoeker weerlegt geenszins met concrete gegevens/informatie bovenstaande informatie en toont alzo niet aan dat hij, in Servië geen beroep kan doen op de bescherming van de aldaar aanwezige nationale en internationale autoriteiten, waaraan hij *de facto* heeft verzaakt.

De Raad is derhalve van oordeel dat aan verzoeker noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

2.2.3. Betreffende verzoekers bewering dat verwerende partij een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan zijn verklaringen, en dat onvoldoende rekening werd gehouden met alle gegevens van het dossier en met zijn opmerkingen en argumenten wijst de Raad erop dat verzoeker niet aanduidt welke

verklaringen door verwerende partij verkeerd zouden zijn geïnterpreteerd, en met welke gegevens, opmerkingen en argumenten geen rekening werd gehouden.

2.2.4. Waar verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel opwerpt, merkt de Raad op dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de *“Subject Related Briefing”* betreffende *“Servië, Situatie van Albanezen in de Preshevo-vallei”* van 29 april 2009 (administratief dossier, stuk 11) en dat verzoeker tijdens het tweeënhalf uur durende verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze heeft beoordeeld en haar beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Verzoeker toont niet aan dat dit anders is. Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.5. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het redelijkheidsbeginsel is miskend, dient erop gewezen dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste appreciatiefout kan worden ontwaard.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT